

sygn. akt **III RC 57/23**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 29 sierpnia 2023r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący Sędzia Grzegorz Olejarczyk

Protokolant st.sekr.sądowy Iwona Batko

po rozpoznaniu w dniu 29 sierpnia 2023r. w Kętrzynie sprawy

z powództwa **R. R.**

przeciwko **J. H.**

o uchylenie obowiązku alimentacyjnego i ewentualnie o obniżenie obowiązku alimentacyjnego do kwoty 50 zł

Oddała powództwo w całości.

Koszty procesu wzajemnie znosi.

Nie obciąża pozwanej kosztami sądowymi ponad uiszczoną kwotę 400 zł.

Sędzia Grzegorz Olejarczyk

UZASADNIENIE

R. R. wniósł o uchylenie obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanej J. H. ustalonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Białymstoku w sprawie I ACa 162/20, ewentualnie o obniżenie alimentów do kwoty po 50 zł miesięcznie.

W uzasadnieniu pozwu podał, że sytuacja życiowa obu stron uległa istotnej zmianie. Powód od grudnia 2022r. nie prowadzi działalności gospodarczej. Obecnie jest osobą bezrobotną, utrzymuje się z prac dorywczych. Ponadto prowadzonej są wobec niego postępowania egzekucyjne w związku z zadłużeniami wynikającymi z prowadzonej działalności gospodarczej. Powód znajduje się w bardzo trudnej sytuacji finansowej (k. 3-4).

J. H. w odpowiedzi na pozew domagała się oddalenia powództwa.

W uzasadnieniu podała, że powództwo o uchylenie, względnie obniżenie alimentów jest nieuzasadnione. Podniosła, że powód celowo podjął działania zmierzające do formalnego wyzbycia się rzeczywistych źródeł dochodów i z premedytacją uchyla się od obowiązku alimentacyjnego. Postawa powoda jest skrajnie naganna z punktu widzenia zasad współżycia społecznego. Pozwana nadal jest osobą niepełnosprawną i nie ma możliwości podjęcia pracy. Utrzymuje się z renty w wysokości 1544,51 zł miesięcznie i pobiera zasiłek pielęgnacyjny w wysokości 215,84 zł miesięcznie. Uzyskiwane świadczenia nie wystarczają jej na samodzielne utrzymanie się. Wskazała, że powód faktycznie prowadzi działalność gospodarczą, choć oficjalnie zarejestrowaną na swojego 80-letniego ojca. Powód nadal żyje na wysokim poziomie i zarabia świadcząc te same usługi (k. 44-48).

Sąd ustalił, co następuje:

Wyrokiem z dnia 22 grudnia 2020r. w sprawie I ACa 162/20 Sąd Apelacyjny w Białymstoku rozwiązał przez rozwód małżeństwo stron z winy powoda oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanej alimenty w kwocie 1200 zł miesięcznie.

Obecnie powód zamieszkuje wspólnie z konkubiną w G.. Jest osobą bezrobotną zarejestrowaną w urzędzie pracy. Do grudnia 2022r. prowadził własną działalność gospodarczą w zakresie usług elektrycznych, lecz z uwagi na liczne zadłużenia zaprzestał jej prowadzenia. Są prowadzone wobec niego dwa postępowania egzekucyjne: alimentacyjne na rzecz pozwanej oraz na rzecz firmy (...) z G.. Mimo, że formalnie zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej, nadal faktycznie ją wykonuje i uzyskuje dochody, lecz oficjalnie działalność ta jest zarejestrowana na jego 80-letniego ojca C. R.. Powód natomiast zadeklarował, że podejmuje jedynie prace dorywcze i to nie w zakresie działalności ojca, który ma swoich pracowników. Uzyskiwany dochód wystarcza mu tylko na opłacenie kredytu hipotecznego zaciągniętego na zakup mieszkania i zabezpieczenie podstawowych potrzeb życiowych.

Pozwana zamieszkuje w K. i prowadzi samodzielne gospodarstwo domowe. Jest osobą niepełnosprawną w stopniu znacznym, nie może podjąć każdej pracy, jedynie w warunkach pracy chronionej. Utrzymuje się z renty w wysokości 1544,51 zł miesięcznie i zasiłku pielęgnacyjnego w kwocie 215,84 zł miesięcznie. Uzyskiwane świadczenia nie wystarczają jej na samodzielne utrzymanie się. Ponadto pozwana cały czas wymaga opieki lekarskiej i rehabilitacji, co wiąże się z dodatkowymi kosztami.

Powyższy stan faktyczny w sprawie, Sąd ustalił w oparciu o zeznania stron (k. 93, k. 97-98) oraz dokumenty złożone przez strony znajdujące się w aktach sprawy (k. 8-27, k. 51-76, k. 88, k. 91-92).

Sąd zważył, co następuje:

Dokonując ustalenia stanu faktycznego w sprawie, Sąd dał wiarę zeznaniom pozwanej, zaś zeznaniom powoda dał wiarę w bardzo ograniczonym zakresie. Sąd ocenił, że powód nie przedstawił realnego obrazu własnej sytuacji majątkowej i możliwości zarobkowych.

Zgodnie z treścią art. 60§2 kro jeżeli jeden z małżonków został uznany na wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, Sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczyniać się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku.

Natomiast zgodnie z art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Orzekając w niniejszej sprawie, na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego, Sąd doszedł do przekonania, że powództwo o uchylenie alimentów, ewentualnie o obniżenie alimentów do kwoty 50 zł miesięcznie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przede wszystkim podnieść należy, że to powód ponosi wyłączną winę rozpadu pożycia małżeńskiego stron i jest zobowiązany do alimentacji na rzecz pozwanej z uwagi na pogorszenie jej sytuacji materialnej. Ponadto powód w 2007r. dorodził do wypadku samochodowego z udziałem pozwanej, w wyniku którego pozwana doznała szeregu obrażeń ciała, co warunkuje jej obecny stan zdrowia i dalsze funkcjonowanie.

Pozwana nadal ma liczne problemy zdrowotne, jest osobą o znacznym stopniu niepełnosprawności, nie ma możliwości podjęcia pracy. Jest pod opieką lekarską, wymaga wszechstronnego leczenia i konieczności korzystania z rehabilitacji. Niewątpliwie sytuacja majątkowa pozwanej jest trudna, a uzyskiwany dochód ze świadczeń nie wystarcza za zaspokojenie jej usprawiedliwionych potrzeb.

Dlatego, też powód powinien w dalszym ciągułożyć na utrzymanie pozwanej alimenty w wysokości ustalonej w wyroku rozwodowym. Ponadto Sąd ocenił, że sytuacja majątkowa i możliwości zarobkowe powoda pozwalają mu na płacenie alimentów w dotychczasowej wysokości.

Jako niewiarygodne Sąd uznał twierdzenia powoda, iż jedynym źródłem jego utrzymania są prace dorywcze. Powód ma możliwości finansowe, jednak zdaniem Sądu, są one ukrywane. Wskazać zatem należy, iż powód faktycznie prowadzi działalność gospodarczą w zakresie tych samych usług elektrycznych, która jest niezmiennie działalnością dochodową, choć formalnie została zarejestrowana na 80-letniego ojca powoda C. R.. Co znamienne, powód jest również zarządcą sukcesyjnym przedsiębiorstwa ojca, a przedmiot tej działalności jest identyczny jak przedmiot działalności, którą powód zlikwidował (wydruk k. 74). Sąd ocenił, że powód celowo formalnie doprowadził do wyzbycia się rzeczywistych źródeł dochodów, by uchylić się od ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanej.

Ponadto fakt, iż powód posiada zadłużenie i prowadzona jest egzekucja komornicza wobec niego, nie oznacza, iż powód celowo zadłużył się i zakończył działalność gospodarczą ze stratą, aby nie płacić należnych pozwanej alimentów. Są to zdaniem Sądu dwie różne sytuacje. Zadłużenie powoda natomiast celowo jest wykorzystywane właśnie w celu uniknięcia dalszego opłacania alimentów w zasądzonej, a zbyt dużej w ocenie powoda wysokości.

Sąd nadto stwierdził, iż sytuacja materialna powoda mimo tak wysokiego zadłużenia nie pogorszyła się, gdyż jest on w stanie opłacić należne rachunki i kredyt hipoteczny, zaś pozwana bez należnych alimentów w dotychczasowej wysokości nie będzie w stanie kontynuować leczenia i rehabilitacji.

Końcowo Sąd chciałby zauważyć, iż na terminie rozprawy stawił ojciec powoda, który odmówił składania zeznań (k 97). Jednakowoż jego obecność na sali sądowej pozwolił Sądowi stwierdzić, iż z racji wieku, bądź innych schorzeń, miał on trudności w poruszaniu się – nawet by dojść do barierki celem złożenia zeznań (vide nagranie e protokołu). Zatem prowadzenie przez niego działalności gospodarczej stanowi o wiele większe utrudnienie, aniżeli przejście kilku kroków na sali sądowej. Należy podkreślić, iż NIE MOŻNA prowadzić działalności bez osobistego wkładu w prowadzenie firmy, nadzorowanie pracowników, kontakt z kontrahentami, czy sprawdzanie wykonywanych prac i utrzymywanie stałego kontaktu ze tzw. światem zewnętrznym, aby zdobywać nowe zlecenia.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, na podstawie art. 138 kro orzeczono jak w pkt. I wyroku.

Na podstawie art. 100 kpc, koszty procesu wzajemnie zniesiono (pkt. II wyroku).

Zgodnie z treścią art. 102 kpc nie obciążono strony powodowej kosztami sądowymi ponad uiszczoną kwotę 400 zł (postanowienie k 31) – gdzie omyłkowo wpisano stronę pozwaną (pkt. III wyroku).

sędzia Grzegorz Olejarczyk